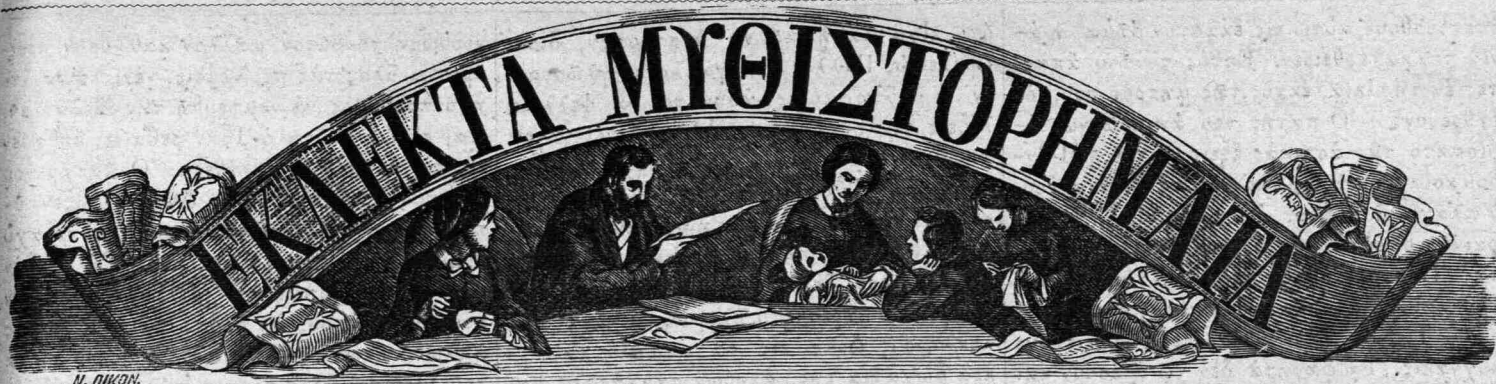

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

5. Ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 5.

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου, χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κ.τ.λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΦΩΛΕΑ ΕΥΓΕΝΩΝ, μυθιστορία ρωσικὴ Ἰβάν Τουργκένιεφ, (συνέχεια), μετάφρ. **Β. — ΟΛΙΒΙΕΡΟΣ Ο ΝΟΘΟΣ, μετὰ εἰκόνας, (συνέχ.), μυθ. Ε. DUBREUIL, μετάφρ. Σ. Τ. — Η ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΜΟΝΣΟΡΩ, μυθιστορία Α. Δουμά, (συνέχ.), μετάφρ. Δημ. — Η ΚΡΗΝΗ ΤΟΥ ΜΠΑΞΕ-ΣΑΡΑΪ, Διήγημα τοῦ Ῥώσου ποιητοῦ Ἀλεξ. Πούσκιν, μετάφρασις Π. Γ. Κοκώλη.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Προπληρωτρία

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8 ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσᾷ 15.
Ἐν Ῥωσίᾳ ρούβλια 6.

ΦΩΛΕΑ ΕΥΓΕΝΩΝ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΡΩΣΙΚΗ ΙΒΑΝ ΤΟΥΡΓΚΕΝΙΕΦ

Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον φύλλον.

Η'

Ὁ Θεόδωρος Ἰβάνοβιτς Λαβρέτσκις — ζητοῦμεν τὴν ἀδελφὴν παρὰ τοῦ ἀναγνώστου νὰ διακύψωμεν ἐπὶ μικρὸν τὴν διήγησίν μας — κατήγετο ἐξ εὐγενούς καὶ ἀρχαίας οἰκογενείας. Ὁ πρῶτος τῶν Λαβρέτσκι ἐξεῆλθε τῆς Πρωσίας ἐπὶ τῆς βασιλείας Βασιλείου τοῦ Τυφλοῦ, καὶ ἔλαβε διακυσία στρέμματα γῆς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ Βεζέτσκι. Πλείστοι τῶν ἀπογόνων του εἰσῆλθον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἀπεστάλησαν ὡς διοικηταὶ εἰς τὰς μάλλον ἀπομεμακρυσμένας ἐπαρχίας· οὐδεὶς ὅμως αὐτῶν ἀνῆλθεν εἰς ἀνώτατον βαθμὸν τοῦ Κράτους καὶ ἀπέκτησε μεγάλην περιουσίαν. Ὁ πλουσιώτερος καὶ μᾶλλον ἀξιοπαρατήρητος ἀπάντων τῶν Λαβρέτσκι ὑπῆρξεν ὁ Ἀνδρέας, ὁ προπάππος τοῦ Θεοδώρου, ὃν ἀνὴρ τραχὺς, ἀλκίων, νοήμων καὶ πανοῦργος. Καὶ σήμερον ἔτι ἡ ἀνάμνησις τοῦ δεσποτισμοῦ του, τοῦ θηριώδους χαρακτῆρός του, τῆς ἀσωτίας του καὶ τῆς ἀπεριόριστου ἀπληστίας του διατηρεῖται ἐν τῷ τόπῳ του. Ἦτο σωματώδης καὶ ὑψηλοῦ ἀναστήματος, μελαγχροινὸς καὶ ἀγένειος· ὠμίλει τραχέως καὶ ἐφαίνετο ἀποκεκοιμισμένος. Ἀλλ' ὅσον χαμηλότερον ὠμίλει, ἐπὶ τοσοῦτον ὁ τρόμος ὃν ἐνέσπειρεν ἐμεγαλύνετο περίξ αὐτοῦ. Ἐνυμφεύθη γυναῖκα ἀνταξίαν αὐτοῦ, βοημίδα τὸ γένος, ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς κυλοιδιώντας, ῥίνα ὁμοίαν πρὸς ῥάμφος ἰέρακος, στρυγγύλον δὲ καὶ κίτρινον πρόσωπον. Ἦτο θυμώδης καὶ φιλέκδικος, ἐνὶ λόγῳ, οὐδαμῶς ὑπεχώρει πρὸς τὸν σύζυγόν της, ὅστις ὀλίγου ἐδέσσε νὰ τὴν θανατώσῃ ἐκ τῆς κακῆς περιποιήσεως καὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἐπέζησε, καίτοι ἐν ὄσῳ ἔζη, οὐδὲ ὡς ἐπαυσαν νὰ ἐρίζωσι.

Ὁ Πέτρος, υἱὸς τοῦ Ἀνδρέου καὶ πά-

πὸς τοῦ Θεοδώρου οὐδαμῶς ὁμοίαζε πρὸς τὴν πατέρα του. Ἦτο παράξενος ὀλίγον, θορυβοποιὸς καὶ ἐνεργητικὸς, τραχὺς ἀλλ' ἀρκούντως ἀγαθός, φιλόξενος καὶ φιλῶν λίαν τὴν θήραν. Ἦτο πλέον τῶν τριᾶκοντα ἐτῶν ὅτε ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς του εὐρέθη κύριος κληρονομίας δισχιλίων χωρικῶν εὐκαταστάτων. Μετ' οὗ πολὺ ἐσπατάληεν ἡ ἐπώλησις μέρος τῆς περιουσίας του καὶ κατέστρεψε τὰ πλείστα κτήματά του. Τὰ εὐρέα, θερμὰ καὶ ῥυπαρὰ αὐτοῦ δωμάτια ἦσαν ἀκαταπαύστως πλήρη χυδαίων ἀνθρώπων, οἵτινες ἐπέπιπτον πανταχόθεν ἐπ' αὐτοῦ, δίκην χαλᾶζης καὶ ἐντόμων. Τὸ πλῆθος τοῦτο ἔπινε μέχρι μέθης καὶ συναπεκόμιζε τῆς οἰκίας πᾶν δυνάμενον νὰ ληφθῇ, μὴ παῦον δὲ νὰ πλέκη ἐγκώμια πρὸς τὸν φιλόξενον ἐκεῖνον οἰκοδεσπότην. Ὅτε ὁ Πέτρος ἦτο δύσθυμος τοὺς μετεχειρίζετο βανχύσως καὶ τοὺς ἐξεδίωκε, δὲν ἐβράδυνεν ὅμως νὰ βαρύνηται διὰ τὴν ἀπουσίαν των. Ἦτο ἐξ οἰκογενείας γείτονος, ἣν ἐνυμφεύθη κατὰ διαταγὴν τοῦ πατρὸς του ἐκλέξαντος ταύτην διὰ τοῦτον, ἐκαλεῖτο δὲ Ἀννα Πανυλόβνα. Εἰς οὐδὲν ἀνემιγνύετο, ὑπεδέχετο ἐγκαρδίως τοὺς ξένους τῆς καὶ ἡρέσκετο νὰ ἐξέρχεται, καίτοι τὴν ἀπῆλπιζεν ἡ ὑποχρέωσις εἰς τὸ νὰ θέτῃ παικτῆλην. Κατὰ τὸ γῆρας αὐτῆς συνείθιζε νὰ διηγῆται ὅτι ἵνα κάμῃ τοῦτο, τῇ ἀνῆγειρον ὅλας τὰς τρίχας αὐτῆς, εἴτα τὰς ἤλειπον μὲ στέαρ καὶ ἔρριπτον ἐπ' αὐτῶν ἄλευρον, εἰσδύοντες σιδηρὰς κορρίδας, ὥστε κατόπι πολὺ δυσκόλως ἠδύνατο νὰ καθαρισθῇ. Ἐν τούτοις ἵνα μὴ παραβῇ τοὺς κανόνες τῆς εὐσχημοσύνης καὶ ἵνα μὴ προσβάλῃ οὐδέν, ὑπετάγετο, εἰς ἐκάστην ἐπίσκεψιν ἣν εἶχε νὰ κάμῃ, ὅπως ὑποστῇ τὸ μισητὸν τοῦτο μαρτύριον. Ἠρέσκετο εἰς τὸ χαρτοπαικτεῖν καὶ ἦτο πρόθυμος νὰ παιζῇ χαρτίᾳ ἀπὸ πρωίας ἄχρι ἐσπέρας. Δὲν ἐλησμονεῖ ὅμως οὐδέποτε, ὅτε ὁ σύζυγός της ἐπλησίαζε τὴν τράπεζαν τοῦ παιγνιδίου, ν' ἀποκρύπτῃ διὰ τῆς χειρὸς τὰς ἐλαχίστας ἀπωλείας τῆς, αὐτὴ ἡ καταλιπούσα τῷ συζύγῳ της τὴν πλήρη καὶ ἐξ

ὀλοκλήρου διαθέσειν ὅλης τῆς προικὸς της. Ἐξ αὐτοῦ ἔσχε δύο τέκνα, τὸν Ἰβάν, γενόμενον πατέρα τοῦ Θεοδώρου καὶ μίαν θυγατέρα, Γλαφυρὰν καλουμένην.

Ὁ Ἰβάν δὲν ἀνετράφη ἐν τῷ πατρικῷ οἴκῳ, ἀλλὰ παρὰ τινι πλουσίᾳ καὶ ἀγαθῇ θεῇ, τῇ πριγκηπίσῃ Κουμπένσκη, ὑποσχεθείσῃ νὰ τὸν καταστήσῃ κληρονόμον τῆς ἐξ ὀλοκλήρου — ἄλλως ὁ πατὴρ του δὲν θὰ τὸν ἄφινε νὰ μεταβῇ εἰς αὐτήν — τὸν ἐνέδυσεν ὡς πλαγγόνα, τῷ παρέσχε παντοίους διδασκάλους, καὶ ἐξελέξατο δι' αὐτὸν παιδαγωγὸν Γάλλον τινά, πρῶην ἀββάν, μαθητὴν τοῦ Ἰωάννου Ἰακώβου Ρουσώ, τὸν κ. Κουρτέν δὲ Βωσέλ. Ἦτο οὗτος πανοῦργος ἀνὴρ, ἐπιτήδειος καὶ ἐπαγωγός. Ἐκεῖνη τὸν ἐξετίμα λίαν καὶ ἐπὶ τέλους, ἐβδωμνηκοντοῦτις σχεδόν, ἐνυμφεύθη τοῦτον. Κατέλειπεν αὐτῷ ἅπασαν τὴν περιουσίαν της, μετ' ὃ ἀπέθανεν ἐψιμυθιωμένως τὰς παρειὰς ἔχουσα, εὐωδιάζουσα ἅπασα ἐξ ἀμβάρεως, περιεκυκλωμένη ὑπὸ μαύρων δούλων, κυναρίων καὶ ὀχληρῶν ψιττακῶν, ἐξηπλωμένη ἐπὶ ἀνακλιντροῦ κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἐποχῆς Λουδοβίκου ΙΕ', καὶ κρατοῦσα ταμβακοθήκην πολυτελεῖ ἐξ ἐγκαύστου. Ἀπέθανεν ἐγκαταλειμένη ὑπὸ τοῦ συζύγου της. Ὁ ἐπαγωγὸς κ. Κουρτέν ἐνόμιζε πρέπον νὰ μεταβῇ εἰς Παρίσιους μετὰ τῶν χρημάτων του.

Ὁ Ἰβάν ἦτο δεκαεννεατῆς ὅτε τὸ δυστύχημα τοῦτο τὸν ἐπληξε. Δὲν ἠθέλησε πλέον νὰ μένῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆς θεῆς του ὅπου ἀπὸ ἐπιδόξου κληρονόμου καθίστατο αἰφνης παράσιτος, ἀλλ' οὐδ' εἰς Πετρούπολιν, ἔνθα ἡ προσέγγισις τῆς κοινωνίας ἐν ἣ ἀνετράφη τῷ ἀπηγορεύθη αἰφνιδίως. Ἡσθάνθη ἀκτακνίητον ἀποστροφὴν πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν θὰ ἤρχιζεν ἀπὸ τῶν ταπεινότερων καὶ δυσκολοτέρων βαθμῶν. Ταῦτα πάντα συνέβαινον κατὰ τὰ πρῶτα ἐτη τῆς βασιλείας τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου. Ἡναγκάσθη λοιπὸν ἐκὼν ἄκων νὰ ἐπιστρέφῃ εἰς τὸ χωρίον τοῦ πατρὸς του. Πῶς τὰ πάντα τῷ ἐφάνησαν ρυπαρὰ, πτωχὰ καὶ εὐτελεῖ! Ἡ ἀφάνεια, ἡ σιγή, ἡ μόνωσις τοῦ βίου τῶν στεππῶν